

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 165/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. M., bytom B., v ktorej žiadal o opravu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 133/05-28 z 26. októbra 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2006 doručená sťažnosť Ing. F. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej požiadal o opravu nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 133/05-28 z 26. októbra 2005.

Z podania sťažovateľa a jeho príloh vyplýva, že V. G., bytom S. (ďalej len „žalobca“) podal Okresnému súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) proti sťažovateľovi a jeho manželke B. M. (ďalej spolu aj „žalovaní“) žalobu o zdržanie sa zásahov žalovaných do jeho vlastníckeho práva a zároveň aj návrh na vydanie predbežného opatrenia. Celý tento spor vedený na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 130/99 podľa sťažovateľa „*spočíva v tom*“,

že okresný súd *«nedokáže presadiť, cestou súdneho znalca, vytýčenie spornej hranice v „teréne“, dlhej iba 21,37 m, medzi parc. č. 696/3 a č. 697/2 (aj 696/3 a č. 696/4 cca 5 m), všetko k. ú. S., obec S. ».*

Uvedená sporná hranica mala byť v predmetnom konaní určená prostredníctvom znalca ustanoveného okresným súdom. Okresný súd uznesením z 27. augusta 2004 znalcovi priznal znalečné napriek tomu, že podľa sťažovateľa súdom zadanú úlohu riadne nesplnil. V dôsledku podania uvedenej žaloby a následného vydania predbežného opatrenia žalovaní nemôžu skolaudovať svoju stavbu a mesačne im tak vzniká škoda na majetku vo výške 6 000 Sk.

Dňa 19. mája 1999 začal oprávnený pracovník katastrálneho odboru na Okresnom úrade T. konanie o údajnej oprave chýb v katastrálnom operáte, predmetom ktorého bolo hlavne preskúmanie spornej hranice medzi parcelami č. 696/3 a č. 697/2. Podľa zistenia tohto pracovníka bola uvedená sporná hranica, ktorú vymedzil žalobca svojou na čierno postavenou stavbou, posunutá do parcely č. 697/2, ktorá patrí žalovaným. Celkový záber, ktorý si žalobca prisvojil z ich parcely, je 7 m², čo pri dĺžke 21,37 m predstavuje posunutie stavby žalobcu o cca 32 cm od skutočnej právnej hranice do pozemku parcel. č. 697/2. Uvedené tvrdenia sa podľa sťažovateľa dajú vyčítať z rozhodnutia katastrálneho odboru Okresného úradu T. č. j. X 153/99 z 22. februára 2000, ktoré je aj súčasťou súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 15 C 130/99.

Z vyššie uvedeného je podľa sťažovateľa zrejmé, že nie žalovaní v uvedenej veci, ako vyplýva zo žaloby podanej proti nim, ale naopak práve žalobca zasahuje do ich vlastníckeho práva.

Napriek skutočnosti, že žalobca i jeho právny zástupca o záveroch vyslovených v rozhodnutí katastrálneho odboru Okresného úradu T. z 22. februára 2000 boli informovaní, k zastaveniu konania v predmetnej veci nedošlo. Takýto prístup podľa sťažovateľa *„osmelil“* žalobcu k tomu, že si dovolil *„úmyselne poškodzovať majetok rod. M. (2 x priestupok - Ob. úrad S. inform.) a navyiac vykonal trestný čin: z vnútra jeho*

stavby prebúral dieru až do vnútra našej stavby a potom tento obvodový nosný múr našej stavby zalieval hadicou z vodovodu“.

Podľa sťažovateľa podal žalobca neoprávnenú, vymyslenú a nepravdivú žalobu a počas konania o nej, ktoré sa predlžuje v dôsledku vedomého a účelového konania žalobcu a jeho právneho zástupcu, narastá škoda na majetku žalovaných, pričom žalobca si svoju pôvodne načierno postavenú stavbu užíva a dĺžka súdneho konania nemá na užívanie tejto stavby žiadny vplyv. Naopak, žalovaní postavili svoju stavbu v súlade s príslušnými rozhodnutiami stavebného úradu, na svojom pozemku a napriek tomu dosiaľ ich stavbu nemožno užívať ani skolaudovať v dôsledku predbežného opatrenia vydaného súdom.

Podľa sťažovateľa je nepochopiteľné, prečo dosiaľ okresný súd nezamietol žalobu žalobcu na základe písomných dokladov, ktoré má k dispozícii v súdnom spise.

Ústavný súd nebol pri rozhodovaní o sťažnosti žalobcu týkajúcej sa konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 130/99 podľa sťažovateľa o vyššie uvedených skutočnostiach dostatočne informovaný.

S ohľadom na uvedené je podľa sťažovateľa *„dostatočne preukázané, že došlo u rod. M. k porušeniu čl. 12, bod 1 Ústavy SR a to tým, že p. G. porušovaním čl. 20, bod 1, nám znemožňuje právo vlastniť majetok, p. G. značnou mierou prispel k porušeniu čl. 48, bod 2, Ústavy SR“.*

Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd *„pokiaľ to bude možné“*, vykonal *„opravu“* nálezu sp. zn. IV. ÚS 133/05 z 26. októbra 2005 nasledovne:

«1. Bod 1 v úvode Nálezu: vypustiť meno „V. G.“ a nahradiť slovom „účastníkov súdneho konania“.

2. Bod 2 v úvode Nálezu – ponechať v plnom znení.

3. Body č. 3 a č. 4 v úvode Nálezu – vypustiť.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ sa svojím podaním domáha opravy nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 133/05 z 26. októbra 2005.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Zo sťažnosti sťažovateľa, ako aj zo spisu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 133/05 je zrejmé, že sťažovateľ žiada ústavný súd o opravu rozhodnutia ústavného súdu - nález sp. zn. IV. ÚS 133/05 z 26. októbra 2005, v ktorom vyslovil, že základné právo žalobcu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 130/99 porušené, prikázal okresnému súdu v uvedenom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 25 000 Sk, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že podanie sťažovateľa sa týka veci, o ktorej už ústavným súdom bolo rozhodnuté nálezom, a sťažovateľ sa ním navyše domáha preskúmania, resp. opravy rozhodnutia ústavného súdu v konaní, ktorého on sám nebol účastníkom.

Ústavný súd s ohľadom na vyššie uvedené sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 24 písm. a) a c) zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2006